

سرمایه‌گذاری خانوادگی با منشأ شهری؛ راهبردی برای توسعه پایدار روستایی (مطالعه موردی: دهستان صائین قلعه شهرستان ابهر)

احمد رومیانی (دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران، نویسنده مسئول)

roumiani.ah@mail.um.ac.ir

حمید شایان (استاد جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران)

اکبر دهبانزاد (دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران)

حامد روشنایی (دانشجوی دکتری برنامه‌ریزی شهری، گروه جغرافیا، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران)

صفحه ۴۴ - ۲۱

چکیده

هدف: هدف از این تحقیق، بررسی نقش سرمایه‌گذاری خانوادگی با منشأ شهری و تأثیرات آن در پایداری روستاهای محدوده مورد مطالعه است. پژوهش حاضر براساس پاسخ‌گویی به این سؤال‌های کلیدی شکل گرفته است: ۱- آیا سرمایه‌گذاری خانوادگی، در محدوده مورد مطالعه موجب توسعه روستاهای شده است؟ ۲-

سرمایه‌گذاری‌های خانوادگی چه اثرهایی در اقتصاد جوامع محلی داشته است؟

روش: نوع تحقیق کاربردی است و روش مورداستفاده توصیفی - تحلیلی و همچنین، روش گردآوری داده‌ها، پیمایشی است. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش توصیفی (میانگین، انحراف معیار و واریانس) و استنباطی (آزمون‌های فریدمن، ویلکاکسون و کروسکال والیس، تی دو نمونه‌ای مستقل) بهره گرفته شده است. جامعه آماری تحقیق در سطح دهستان صائین قلعه ۵۷۰۲ نفر برآورد شده است که با استفاده از فرمول اصلاح شده کوکران، تعداد ۱۴۹ نمونه به صورت تصادفی از بین جمعیت روستایی محدوده مورد مطالعه انتخاب شده‌اند.

یافته‌ها / نتایج: یافته‌های تحقیق نشان می‌دهد که میانگین معیارهای به کار گرفته شده بالاتر از حد متوسط ارزیابی شده است؛ بنابراین، سرمایه‌گذاری توانسته است زمینه را برای بهبود اشتغال‌زایی، درآمدزایی، مشارکت و همکاری و کاهش مهاجرت فراهم

کند و توسعه پایدار را در محدوده مورد مطالعه به همراه داشته باشد. این یافته نشان می‌دهد که روستا با تحولات گسترده‌ای در زیرساخت و پروژه‌های عمرانی روبه‌رو بوده‌اند.

نتیجه‌گیری: با توجه به نتیجه به دست آمده می‌توان اظهار کرد که سرمایه‌گذاری خانوادگی با منشأ شهری در روستاهای عمیدآباد، پیزاغه و ارهان هر کدام به ترتیب بیشترین جذب سرمایه‌گذاری خانوادگی را داشته‌اند و زمینه را برای پایداری آن‌ها فراهم کرده است.

کلیدواژه‌ها: سرمایه‌گذاری خانوادگی، منشأ شهری، توسعه پایدار روستایی، دهستان صائین قلعه.

۱. مقدمه

مسئله کاهش فقر و ایجاد درآمد و اشتغال، از مهم‌ترین و کلیدی‌ترین مسائل در مبحث توسعه روستایی محسوب می‌شود؛ بنابراین، اگر هدف توسعه را به طور مشخص رهایی از چنگال فقر و کاهش سطح آن از طریق ایجاد اشتغال برای فکرای روستایی، تأمین حداقل نیازهای اساسی قابل قبول برای همه، بالا بردن بهره‌وری، تعادل بیشتر بین حوزه‌های جغرافیایی و طبقات اجتماعی و اقتصادی، تمرکز زدایی و مشارکت مردم در تصمیم‌گیری، تأکید بر اعتماد به نفس جمعی و ملی و توازن و بهبود کیفیت محیط زندگی تعریف کنیم، جامعه و مناطق روستایی یکی از کانون‌های مهم برای برآورده ساختن این اهداف خواهد بود. همچنین، توسعه روستایی سهم بسیاری در دست‌یابی به اهداف کلی توسعه در سطح ملی خواهد داشت (جمعه‌پور، ۱۳۸۴، ص. ۵۶)؛ بنابراین، یکی از راهبردهایی که می‌تواند از چالش‌های توسعه روستایی بکاهد و نتایج مثبتی در توسعه روستایی به همراه داشته باشد، نقش کلیدی پیوندهای روستایی-شهری در فرایند توسعه، از طریق جریان مبادلات مالی و پولی است (لینچ^۱، ۱۳۸۶، ص. ۶). این جریان می‌تواند سه شکل مختلف داشته باشد:

الف- سرمایه می‌تواند از طریق بانک‌ها و مؤسسات مالی شهری و روستایی در قالب اعتباراتی باشد که در اختیار کشاورزان و افراد شاغل روستایی قرار داده می‌شود؛

ب- سرمایه‌گذاری در توسعه فعالیت‌های فردی- خانوادگی و صنایع روستایی از طریق بخش خصوصی یا دولتی یا پروژه‌های اهدایی باشد؛
ج- ممکن است به شکل پول‌هایی باشد که ازسوی ساکنان شهر برای اقوام ساکن در روستا حواله می‌شود (صرامی، ۱۳۸۶، ص. ۱۰۱).

این جریان‌ها بین مناطق شهری و روستایی در کشورهای درحال توسعه می‌توانند منجر به تسهیل فعالیت‌های اقتصادی و اجتماعی شود و به تشکیل سرمایه اقتصادی و اجتماعی کمک کند (ژانگ، روزیال و بچر، ۲۰۰۶^۱، ص. ۴۴۷). به همین دلیل، پارادایم‌های جدید توسعه، شبکه‌ها و جریان‌ها را در نظر می‌گیرد؛ زیرا، جریان‌ها و پیوندهای بین نواحی روستایی و شهری مهم است (سعیدی و تقی‌زاده، ۱۳۸۴، ص. ۳۶).

برخی از جریان‌ها و پیوندهای روستایی- شهری می‌توانند برای هریک از نواحی مساعد باشند؛ اما باید توجه داشت که منافع خالص می‌توانند به شبیوهای گوناگونی جریان یابند و درنتیجه با گذشت زمان از یک مکان به مکان دیگر تغییر کنند (محمدی‌یگانه و حسین‌زاده، ۱۳۹۲، ص. ۵۶). به عبارت دیگر، در کشورهای درحال توسعه، افزایش تعاملات روستا- شهری در قالب سرمایه‌گذاری خصوصی با منشأ شهری به ارتقای هماهنگی عمودی کمک می‌کند و به ظرفیت‌سازی نهادهای محلی و منطقه‌ای، تأمین زیرساخت‌ها و توسعه سرمایه انسانی منجر می‌شود و نیز زمینه را برای شکل‌های زیر فراهم کند: الف) عوامل جغرافیایی: موقعیت روستا، بازارهای محلی، تقویت در دسترسی به زیرساخت‌های ارتباطی، هزینه‌های حمل و نقل و بهبود محیط تجاری، تقویت رشد درونزا؛ ب) ترکیبی از سیاست‌های بالا به پایین و پایین به بالای موردنیاز؛ ج) ظرفیت‌های مناطق، موردن‌توجه قرار گیرد (سازمان همکاری اقتصادی و توسعه^۲، ۲۰۱۲، ص. ۱۱-۹). در همین رابطه، نظریه اقتصاد کلاسیک نشان می‌دهد که امکان رخنه به پایین نیز از نواحی شهری به نواحی روستایی وجود دارد (فریدمن، ۱۹۸۲، ص. ۲۵)؛ بنابراین، یکی از ویژگی‌های سکونتگاه‌های انسانی پویایی آن است. در گذر زمان، پویایی در فضای مدد تبادلات، تغییر شکل‌ها و نقل و انتقال‌هایی انجام می‌شود که همواره خود را

1. Zhang, Zhang, Rozelle & Boucher

2. Organization for Economic Cooperation and Development

3. Friedmann

به صورت جابه‌جایی جمعیت، جریان کالا، انرژی، اطلاعات و سرمایه نشان می‌دهد (تقلیل و عبده‌الهی، ۱۳۹۲، ص. ۳۰).

بدون شک، یکی از مصادیق عینی مکانی تبادلات و جریان کالا، سرمایه، اطلاعات و انرژی بین روستا و شهر است. فضاهای شهری با هراندازه و مقیاس به عنوان نظامی اقتصادی و اجتماعی حوزه نفوذ عملکردی دارند و حوزه عملکردی آن‌ها معمولاً شامل چندین فضای روستایی می‌شود (معیدفر و اکبری، ۱۳۸۵، ص. ۷۷)؛ بنابراین، سرمایه‌های انتقال یافته از شهر به روستا به عنوان منبع مهم سرمایه‌گذاری فردی - خانوادگی و ارتقای کارآفرینی و مهارت مطرح شده‌اند که نقش مؤثری در مالکیت سرمایه و کسب درآمد و تنوع بخشی به آن و درنتیجه، تقویت توان تولید خانوار، افزایش سطح زندگی و تقویت شبکه‌های اجتماعی محلی (جانسون^۱، ۱۹۹۳، ص. ۱۳۱)، کاهش فقر، ایجاد اشتغال و درآمد، پایداری اکولوژیک و فراهم کردن زمینه رفاه و بهزیستی روستاییان دارد (اسکایپ^۲، ۱۹۹۶، ص. ۲-۳)؛ بنابراین، آنچه امروزه اهمیتی روزافزون می‌یابد، این واقعیت است که نه تنها جوامع به صورت کلی، بلکه جماعت‌های روستایی نیز در حال پیچیده‌تر شدن روزافزون هستند. این گونه پیچیدگی در تنوع- پذیری الگوهای فعالیت و جابه‌جایی افراد، خانوارها و نهادها و به صورت کلی در حجم روزافزون جریان داده‌ها، سرمایه، نوآوری و غیره به خوبی قابل ردیابی است (سعیدی، ۱۳۸۵، ص. ۴). هدف از این تحقیق، بررسی سرمایه‌گذاری‌های خانوادگی با منشاء شهری و نقش آن در توسعه پایدار روستایی در محدوده موردمطالعه است و به دنبال پاسخ‌گویی به این سوال‌ها است:

- آیا سرمایه‌گذاری خانوادگی، در محدوده موردمطالعه توسعه روستاهای را به همراه داشته است؟
- سرمایه‌گذاری‌های خانوادگی، چه اثرهایی در اقتصاد جوامع محلی داشته است؟

۲. پیشینه تحقیق

با توجه به طرح مسئله و مبانی نظری و دیدگاه مطرح شده، در چند سال اخیر مطالعات متعددی در کشور و خارج انجام شده است که به تعدادی از آن‌ها اشاره می‌شود.

1. Johnson
2. ESCAP

در مطالعه‌ای، رضوانی، اکبریان رونیزی و رجایی (۱۳۸۶) به پیوندها و مناسبات متعدد بین مناطق شهری و روستایی اشاره کردند که یکی از این پیوندها و مناسبات، مبادلات پولی و مالی بود. از دیدگاه آن‌ها، وجود ارسالی مهاجران به خانواده‌های خود در روستاهای نیز سرمایه‌گذاری آن‌ها در فعالیت‌های کشاورزی، یکی از زمینه‌های انتقال سرمایه و سرمایه‌گذاری در روستاهای این‌است که می‌تواند نقش مهمی در رشد و توسعه نواحی روستایی داشته باشد.

حیدری‌مکرر و احمدی (۱۳۹۰) در پژوهشی با عنوان «چالش‌های سرمایه‌گذاری در مناطق روستایی سیستان» با استفاده از روش‌های توصیفی - تحلیلی و میدانی به این نتیجه رسیدند که عوامل محیطی بیشترین تأثیر را بر سرمایه‌گذاری روستاییان در روستایشان داشته است و بعد از آن، عوامل اقتصادی، کالبدی و اجتماعی به ترتیب بیشترین تأثیر را داشتند.

عینالی و رومیانی (۱۳۹۱) در مقاله‌ای با عنوان «ارزیابی نقش سرمایه‌گذاری خانوادگی با منشأ شهری در توسعه روستایی با تأکید بر بخش کشاورزی در روستای کامشکان (دهستان حصار و لیعصر - شهرستان بوئین‌زهرا)» با استفاده از روش‌های توصیفی - تحلیلی و میدانی به تأثیر مثبت سرمایه‌گذاری خانوادگی با منشأ شهری در فعالیت‌های کشاورزی در روستای نمونه دست یافتند؛ به طوری که بیشترین تغییرهای معنادار در بهبود شاخص‌های توسعه روستایی به‌ویژه در مؤلفه‌هایی از قبیل بهسازی مسکن، کیفیت کالبدی و تنوع منابع درآمدی خانوار می‌توان اشاره کرد.

راکودی^۱ (۲۰۰۲) به این نتیجه دست یافت که بین سرمایه‌گذاری در زمینه‌های کشاورزی و افزایش بازدهی اقتصادی در سطوح مختلف آن‌ها رابطه مشتبی وجود دارد؛ به طوری که منجر به بهبود تولید، اقدامات پس از برداشت محصول و افزایش درآمد و ایجاد اشتغال می‌شود؛ برای مثال، پیوندهای بین اقتصاد روستایی و شهری با استفاده از هر یک دلار سرمایه‌گذاری بیشتر در کشاورزی آفریقا، باعث $1/5$ دلار بازده غیرکشاورزی می‌شود؛ در حالی که در آسیا این رقم $1/8$ دلار است.

1. Rakodi

دیلون، شرما و ژانگ^۱ (۲۰۱۱) در پژوهشی با عنوان «برآورد تأثیر سرمایه‌گذاری روستایی در نپال»، با استفاده از روش‌های توصیفی- تحلیلی و میدانی به این نتیجه رسیدند که بیشتر مردم محلی روستاهای نپال کشاورز هستند؛ بنابراین، امرارمعاش آن‌ها از طریق کشاورزی تأمین می‌شود؛ آن‌ها با سرمایه‌گذاری در کشاورزی و زیرساخت‌های روستایی توانسته‌اند فقر را کاهش دهنده و سبب بهبود جاده‌ها برای حمل و نقل، بهبود آبیاری و افزایش بهره‌وری کشاورزان شوند.

اسابوهین^۲ (۲۰۱۴) در مطالعه‌ای با عنوان «سرمایه‌گذاری بزرگ مقیاس در زمین‌های کشاورزی و نهادهای محلی در آفریقا» با استفاده از روش‌های توصیفی- تحلیلی و میدانی به این نتیجه دست یافت که سرمایه‌گذاری‌های انجام‌شده در زمین‌های کشاورزی با استفاده از نهادهای محلی توانسته است زمینه را برای پایداری توسعه روستاییان فراهم کند؛ به طوری که سبب کاهش مهاجرت، ایجاد اشتغال‌زاوی و درآمدزاوی مناطق روستایی در محدوده مورده مطالعه شده است.

ونگ^۳ و همکاران (۲۰۱۴) در مقاله‌ای با عنوان «سرمایه‌گذاری آسیایی‌ها در مقیاس‌های کوچک معادن مناطق روستایی در کامرون» با استفاده از روش‌های توصیفی- تحلیلی و میدانی به این نتیجه رسیدند که با گسترش سرمایه‌گذاری و مطابق مقررات و قوانین ملی، جریان چندبعدی به وجود می‌آید که می‌تواند زمینه را برای بهبود توسعه در مناطق دورافتاده فراهم کند و مهاجرت‌های معکوس از شهرها به مناطق روستایی را به همراه داشته باشد.

۳. روش‌شناسی تحقیق

۳.۱. روش تحقیق

پژوهش حاضر از نوع کاربردی و روش مورداستفاده توصیفی- تحلیلی است. برای گردآوری داده‌ها از روش‌های کتابخانه‌ای و میدانی (پرسشنامه) استفاده شده است و برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از آزمون‌های توصیفی (میانگین، انحراف معیار و واریانس) و استنباطی (آزمون‌های فریدمن، ویلکاکسون و کروسکال والیس و تی دو نمونه‌ای مستقل) بهره گرفته

1. Dillon, Sharma & Zhang

2. Osabuhien

3. Wenga

شده است. سه روستای ارهان، عمیدآباد و پیرزاغه فضاهای جغرافیای در محدوده موردمطالعه هستند. انتخاب این سه روستای نمونه به این دلیل بوده است که بهدلیل قرارگرفتن در موقعیت جغرافیایی کناره جاده‌های اصلی مناطق صنعتی ابهر- زنجان و جریان سرمایه‌گذاری‌های شهری به روستاهای، نسبت به دیگر روستاهای اطراف بیشتر موردنوجه قرار گرفته‌اند. جامعه آماری، روستاییان روستاهای یادشده هستند که طبق سرشماری سال ۱۳۹۰، ۵۲۰۲ نفر جمعیت برآورد شده است که براین اساس، ۱۴۹ پرسشنامه ازطريق فرمول اصلاح‌شده کوکران^۱ به عنوان حجم نمونه انتخاب شد که $p = 70$ ، $q = 30$ ، $D = 0.05$ درنظر گرفته شده است و با سطح ۰/۹۵ اطمینان محاسبه گردیده است. انتخاب افراد در سطح هر روستا، به صورت تصادفی ساده انجام شد تا اصل فرصت برای برای انتخاب عادلانه رعایت شده باشد. برای ارزیابی پایایی داده‌ها از آزمون آلفای کرونباخ استفاده شد که پایایی پرسشنامه، ۸۴/۵۰ درصد محاسبه شده است که نتایج بیانگر همبستگی بالا برای تجزیه و تحلیل داده‌ها و پرسشنامه است.

جدول ۱- شاخص‌ها و معرف‌های پژوهش

مأخذ: نگارنده‌گان، ۱۳۹۴

متغیرها	شاخص‌ها	بعد
سرمایه‌گذاری در فعالیت‌های کشاورزی و زراعی، دامداری، باغات، شیلات، خدمات و کارآفرینی، خدمات آب و برق، بهداشت و درمان، ابزار ماشین و وسایل نقلیه، مسکن، تجهیزات و تسهیلات.	مالی (اقتصادی)	سرمایه‌گذاری خانوادگی با منشأ شهری (متغیر مستقل)
ایجاد اشتغال در فعالیت‌های کشاورزی، دامداری، باغات، شیلات، خدمات و توسعه فعالیت‌های کارآفرینی	اشغال‌زایی	
تنوع‌بخشی به منابع درآمدی خانوار، پس انداز برای تأمین غذا و پوشак، پس انداز برای تفریح و مسافرت.	درآمدزاپی	
کاهش مهاجرت ساکنان بهویژه جوانان، مهاجرپذیری روستاهای، جذب سرمایه‌گذاری مهاجران و کارآفرینان ساکن در شهر با منشأ روستایی، درون‌کوچی و بازگشت مهاجران سال‌های قبل.	کاهش مهاجرت	توسعه پذیری (متغیر ویژه)
همکاری برای سرمایه‌گذاری در امور روستا، مشارکت در تأمین هزینه‌های عمومی، همیاری در تأمین هزینه‌های خدمات، همدلی اهالی روستا با سرمایه‌گذاران، امنیت برای سرمایه‌گذاری.	مشارکت و همکاری	

۱. $n = n' / [2 + (n' / N)]$

ادامه جدول ۱

متغیرها	شاخص‌ها	بعد
تغییرات زمین‌ها (زمین‌های آبی، دیم، باغات، تعداد قطعات زمین)، تغییرات کاربری‌ها در دامنه‌ها و مراتع محدوده بافت روستا.	تغییرات کاربری	و نمود دید نمود پیش و
بهبود راه‌های ارتباطی، بهبود مسکن، تجهیزات خصوصی سازی.	زیرساخت‌ها	(
حاصل خیزی منابع، کاهش تنوع پوشش گیاهی به دلیل توسعه دامداری‌ها، تخریب پوشش گیاهی به دلیل خاکبرداری و ساخت‌وساز مساکن.	تغییرات محیطی)

۲.۳. معرفی منطقه مورد مطالعه

دهستان صائین‌قلعه از توابع شهرستان ابهر، در فاصله ۲۵۱ کیلومتری غرب تهران و ۶۵ کیلومتری استان زنجان در محور ارتباطی جاده تبریز- تهران (جاده ترانزیت) و بزرگراه قزوین- زنجان قرار گرفته است. به دلیل موقعیت جغرافیایی که منطقه ابهر دارد، یکی از مناطق صنعتی کشور به شمار می‌آید. در روستاهای شهرستان ابهر، فعالیت‌ها متنوع از جمله کسب‌وکارهای صنعتی متنوع وجود دارد. در سطح (روستاهایی) دهستان صائین‌قلعه، گروه‌های عمده شغلی به ترتیب بیشتر در بخش کشاورزی، دامداری، صنایع روستایی، باغداری و کارگر فصلی هستند که بیشتر درآمد دهستان از طریق کشاورزی و دامداری تأمین می‌شود.

جدول ۲- سرمایه‌گذاری خانوادگی در روستاهای مورد مطالعه

مأخذ: فرمانداری شهرستان ابهر، ۱۳۹۳

اشتغال‌زایی	تعداد	زمینه‌های سرمایه‌گذاری	روستا
۲۱	۷	گاوداری صنعتی شیری	عمیدآباد
۱۲	۴	پروش و بسته‌بندی ماهی	
۱۰	۳	کارخانه‌های پیزرنی	
۱۲	۲	مرغداری	
۲۵	۲۰	کشاورزی و باغات (قطعه)	
۹	۳	پرورش مرغداری و تولید گوشت	پیزاغه
۱۱	۱	خشک‌کردن سبزیجات و میوه‌جات	
۴	۱	گاوداری	
۳	۱	پرورش ماهی	
۱۵	۱۳	کشاورزی و باغات	
۸	۴	گاوداری شیری	ارهان
۱۴	۱	صنایع بسته‌بندی خشکبار	
۳	۱	پرورش قارچ و بسته‌بندی کردن	

جدول (۳) روند افزایش خانوارهای روستایی در سال‌های ۱۳۴۵-۱۳۹۰ را نشان می‌دهد. حجم جمعیت در هر سه روستا روبه‌افزایش بوده است؛ اما، میزان رشد متوسط سالیانه نشان می‌دهد که در هر سه روستا و در همه مقاطع، مهاجرفرستی قابل ملاحظه‌ای وجود داشته است:

جدول ۳- نرخ رشد جمعیت در روستاهای مورد مطالعه (۱۳۴۵-۱۳۹۰)

مأخذ: فرمانداری شهرستان زنجان، ۱۳۹۳

نرخ رشد جمعیت روستاهای از سال‌های ۱۳۹۰-۱۳۴۵										
روستاهای	سال	۱۳۴۵	۱۳۵۵	نرخ رشد (درصد)	۱۳۶۵	۱۳۷۵	نرخ رشد (درصد)	۱۳۸۵	۱۳۹۰	نرخ رشد (درصد)
ارهان	جمعیت	۷۸۰	۹۳۰	۱/۷۷۴	۱۱۱۶	۱۱۷۴	۰/۵۰۸	۱۱۹۵	۱۲۱۶	۰/۰۱۷۴
عمیدآباد	جمعیت	۱۷۲۶	۱۸۹۰	۰/۹۱۲	۲۵۳۴	۲۵۸۳	۰/۱۹۲	۲۴۸۲	۲۵۶۸	۰/۳۴۱
پیرزاغه	جمعیت	۱۱۸۰	۱۲۲۶	۱/۱۷۳	۱۷۱۲	۱۸۷۵	۰/۹۱۴	۱۸۹۵	۲۰۰۳	۰/۵۵۶

۴. مبانی نظری تحقیق

توسعه، جریانی چندبعدی است که مستلزم ایجاد تغییرات اساسی در ساخت اجتماعی، طرز تلقی عامه مردم و نهادی ملی و نیز تسريع رشد اقتصادی، کاهش نابرابری و ریشه‌کن کردن فقر مطلق است و هدف از آن، رسیدن به یک نوع پایداری و هم‌زمان حرکت روبه‌جلو است؛ بنابراین، به مفهوم تأمین آرزوها و ایده‌ها در ارتباط با بینش‌ها و نیازمندی‌های انسان‌ها است (رومیانی، ۱۳۹۲، ص. ۳۶). این مفهوم بسیار پیچیده و چندبعدی است که در آن رگه‌های ارزشی را می‌توان یافت. در مفهوم توسعه می‌توان مفاهیم ترقی و تکامل، تغییر و تحويل و دگرگونی، رشد و بهبود و نوسازی را مشاهده کرد (لهسایی‌زاده، ۱۳۸۷، ص. ۸) شاید مفهوم توسعه جزو آن دسته از مفاهیمی باشد که متناقض‌ترین تعاریف درباره آن ارائه شده است و هر صاحب‌نظری با توجه به عقاید، آرمان‌ها، گرایش‌ها و محدودیت‌های خود، توسعه را به صورتی خاص مجسم کرده است. افرونبراین، توسعه با توجه به شرایط زمانی و مکانی پدیده‌ای نسبی است که علاوه‌بر بهبود در میزان تولید و درآمد، شامل دگرگونی اساسی در ساختمان‌های نهادی، اجتماعی، اداری و همچنین، وجه نظرهای عمومی مردم است. در بسیاری موارد، حتی عادات و رسوم و عقاید مردم را نیز دربر می‌گیرد (پاپلی‌بزدی و ابراهیمی، ۱۳۸۱، صص. ۳۲-۳۳)؛ بنابراین، امروزه، توسعه همپای زندگی بهتر تلقی می‌شود و جوامع

نسبت به گذشته از آن بیشتر متفع می‌گردند (پاپلی‌یزدی و ابراهیمی، ۱۳۸۱، ص. ۳۲؛ توانبخش و ارجمند سیاهپوش، ۱۳۸۸، ص. ۱۵۶)؛ بنابراین، توسعه را باید به صورت محلی و بومی تعریف کرد (بازرگان، محمدی یگانه و رابط، ۱۳۸۹، ص. ۳۷) که بتواند منافع غالب مردم را تأمین کند (دی‌دیاس، دبلیو و امانایک، ۱۳۸۳، ص. ۱۷).

در چند دهه اخیر، روابط و مناسبات روستا-شهری در کشورهای در حال توسعه به سرعت گسترش یافته است و بهبود زیرساخت‌های ارتباطی و نظام دسترسی نقش مهمی در این زمینه ایفا کرده‌اند؛ به طوری‌که، این روابط با توجه به ویژگی این سکونتگاه‌ها و پویایی اجتماعی-اقتصادی آن‌ها در نظام فضایی موردنوجه برنامه‌ریزان قرار گرفته است و توانسته است اثرهای متنوع و گسترده‌ای بر هم داشته باشند؛ به گونه‌ای که امروزه شرایط موجود در سکونتگاه‌های روستایی و شهری بیشتر از اینکه از ویژگی‌های درونی آن‌ها متأثر باشد، به شدت تحت تأثیر کم و کیف مناسباتی است که در زمینه‌های مختلف بین آن‌ها وجود دارد (رومیانی، ۱۳۹۲، ص. ۴۵).

فرصت آغاز شدن جریان‌های غیررسمی پول از سرمایه‌گذاران شهری به خویشاوندان روستایی، یکی از مهم‌ترین انگیزه‌های مهاجرت‌های روستایی-شهری است؛ به طوری‌که ساکنان شهری برای کمک به خویشاوندان روستایی خود، در ایام سال پول ارسال می‌کنند (رضوانی و همکاران، ۱۳۸۶، ص. ۴)؛ بنابراین، جریان انتقال سرمایه از شهر به مناطق روستایی عمدتاً در چند مرحله صورت می‌گیرد که در مرحله اول، بایستی سرمایه‌گذاری ملی-منطقه‌ای در زیرساخت‌های توسعه انجام شود که زمینه را برای مغرون به صرفه‌بودن فعالیت اقتصادی برای صاحبان سرمایه‌های کوچک مهیا کند و در مراحل بعدی، بازارهای مناسب در مناطق روستایی همراه با سیاست‌های تشويقی می‌توانند زمینه رشد و توسعه را تسهیل کنند (پژوهشکده مدیریت شهری و روستایی، ۱۳۹۰، ص. ۲۴۰)؛ بنابراین، فرایند سرمایه‌گذاری فردی با منشأ شهری پاسخ مناسبی به چالش‌های مرتبط با متنوع‌سازی اقتصاد مناطق روستایی و بهبود فرایند توسعه یکپارچه موردنوجه برنامه‌ریزان توسعه قرار گرفته است (صندوق بین‌المللی توسعه کشاورزی^۱، ۲۰۱۲، ص. ۷).

1. DiDis, Dablou & Emmanac

2. International Fund for Agricultural Development

برای سرمایه‌گذاری در مناطق روستایی، منابع مالی می‌توانند از طریق بانک‌ها و مؤسسات تعاونی در قالب اعتباراتی که در اختیار کشاورزان و شاغلان روستایی قرار داده می‌شود و یا در شکل سرمایه‌گذاری خصوصی افراد عملی شود (بانک اکتشاف آسیا^۱، ۲۰۰۲، ص. ۲). در همین رابطه، در مطالعه‌ای، لینچ (۱۳۸۶) از نوعی جریان رسمی سرمایه در قالب پول حواله‌شده از سوی ساکنان شهر برای اقوام ساکن در روستا یاد می‌کند که این جریان در کشورهای در حال توسعه می‌تواند به تسهیل فعالیت‌های اقتصادی و اجتماعی و تشکیل سرمایه در مناطق روستایی منجر شود (لينچ، ۱۳۸۶، ص. ۱۸۴). به عقیده لینچ، جریان‌های مالی، از یک طرف، بخش مهمی از مناسبات شهر و روستا را تشکیل می‌دهند و رابطه متقابلی را برای جریان سرمایه و منابع مالی بین مناطق شهری و روستایی فراهم می‌کنند و از طرف دیگر، سرمایه‌گذاری معکوس یا سرمایه‌گذاری افراد شهرونشین در مناطق روستایی می‌تواند نقش مهمی در بهبود ارتباطات اقتصادی-اجتماعی و تقویت روابط بازاری و ارتقای نقش تولیدی روستاهای در اقتصاد منطقه‌ای داشته باشد (لينچ، ۱۳۸۶، ص. ۱۸۳). مadol^۲ (۱۹۹۸) در مناطق جنوب صحراي آفریقا، درباره شیوه‌های امرار معاش ساکنان روستایی شواهدی را درباره چرخه مؤثر سرمایه‌گذاری بین کشاورزان و غیرکشاورزان ارائه می‌کند؛ به طوری که از دیدگاه وی، تلاش‌های کشاورزان در منطقه سوکامالند تانزانیا برای بدست آوردن گاری و دوچرخه منجر به افزایش جابه‌جایی و باردهی محصول کشاورزی گردید. این موضوع انگیزه مهمی را برای کار کشاورزی فراهم آورد. وی شواهدی به دست آورد که ۴۰ درصد سرمایه‌گذاران و کارفرمایان، سرمایه اولیه خود را از کشاورزی به دست آورده‌اند (رومیانی، ۱۳۹۲، ص. ۷۹). مطالعه افسر^۳ (۱۹۹۹) در بنگلادش نشان می‌دهد که بهبود و پیشرفت ارتباطات و حمل و نقل منجر به ایجاد وضعیتی می‌شود که به افزایش توجه به سرمایه‌گذاری در مناطق روستایی متنه می‌شود و وی از این فرایند به عنوان «سرمایه‌گذاری معکوس» یاد می‌کند؛ زیرا، مهاجران شهری برای کسب سرمایه و تصمیم‌گیری به فعالیت‌های کشاورزی مراجعت می‌کنند. وی تأکید کرد که زیرساخت‌های ارتباطات و حمل و نقل برای اطمینان از بازگشت منافع به نواحی روستایی نقش اساسی دارند (رومیانی، ۱۳۹۲، ص. ۸۶). پاتر و دیگران معتقدند که ماهیت و اهمیت مبتنی بر

1. Asian Development Bank

2. Madola

3. Afsar

این روابط، در طول زمان و نیز در فضاهای پیوسته در حال تغییر است و بیشتر با جریان‌ها و حرکات پیچیده جمعیت، کالا، منابع مالی، ایده‌ها و اطلاعات مشخص می‌شود (لینچ، ۱۳۸۶، ص. ۴۶)؛ از این‌رو، در سال ۲۰۰۴، سازمان ملل روز جهانی اسکان را چنین نامید؛ شهرها، موتور توسعه روستایی هستند (خوبکری برآبادی و قریشی، ۱۳۹۰)؛ بنابراین، با توجه به مباحث مطرح شده می‌توان دیدگاه موردنظر درباره جریان سرمایه از مناطق شهری به روستاهای را در جدول (۴) بررسی کرد:

جدول ۴- دیدگاه‌های مرتبط با انتقال سرمایه مالی از مناطق شهری به روستاهای

مأخذ: نگارندگان، ۱۳۹۴

دیدگاه‌ها	محققان	یافته‌ها
توسعه	کلانتری (۱۳۸۰، ص. ۲۲۳)	هر منطقه، شبکه‌ای بهم پیوسته از روابط اجتماعی، اقتصادی و فیزیکی است که از طریق روابط بین نقاط روستایی و شهری شکل می‌گیرد و سبب انتقال سرمایه‌های مالی از مرکز شهری به روستاهای می‌شود
نظریه وابستگی	سعیدی (۱۳۸۵، ص. ۱۲۹)؛ پژوهشکده مدیریت شهری و روستایی (۱۳۹۰، ص. ۲۴۰)	جریان انتقال ثروت و منابع مالی عمده‌ای از نواحی روستایی به مناطق شهری است؛ اما با ایجاد پیوستگی بازاری مناسب در سطح محلی و منطقه‌ای همراه با سیاست‌های تشویقی، به رشد و توسعه روستایی سرعت داده می‌شود.
اقتصادی	پسالتوبولوس و تامسون ^۱ (۲۰۱۱)	ایجاد اشتغال به‌طور مستقیم و غیرمستقیم با مراحل سرمایه‌گذاری در ارتباط است. اقدام به سرمایه‌گذاری از طریق افزایش و ایجاد ظرفیت انطباقی و سازگاری می‌تواند به فرایند افزایش تولید و بهره‌وری عوامل تولید منجر شود.
برنامه- ریزی منطقه‌ای	فن، کونگ و مخریج ^۲ (۲۰۰۵، ص. ۲)؛ Rinne ^۳ (۲۰۱۲)	سکونتگاه‌های شهری و روستایی اجزای بهم پیوسته‌ای هستند که در جبهه‌های اقتصادی، مالی و اجتماعی ارتباط متقابل دارند که در حالت ایده‌آل، باید منابع توسعه از قبیل سرمایه، نیروی کار، ایده‌ها و نظایر آن به‌طور آزادانه بین این دو بخش در حرکت باشند و بازده نهایی عوامل تولید باید به‌طور عادلانه بین این دو بخش توزیع شود. جریان یافتن سرمایه‌ها بین مناطق توسعه‌یافته و در حال توسعه عمده‌ای از طریق جریان سرمایه مبتنی بر اعتبارات مستقیم، کمک‌های فنی برای ارتقای صنعتی، انتخاب بخش‌ها و زمینه‌های خاص برای سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های توسعه است که توانسته است با تغییرات نهادی و بهبود توسعه انسانی همراه شده و به کاهش فقر در نواحی مقصد کمک کند.

1. Psaltopoulos & Thomson

2. Fan, Kang & Mukherjee

3. Rinne

ادامه جدول ۴

یافته‌ها	محققان	دیدگاه‌ها
رابطه مناطق شهری و روستاهای پیرامون آن‌ها می‌تواند با توجه به جریان متقابل کالا و سرمایه و دیدگاه‌ها، به توسعه مناطق روستایی منجر شود که از آن با عنوان اثر رخنه یا «اثر انتشار تدریجی» و «اثر قطبی شدن» یاد می‌شود.	قره‌باغیان (۱۳۸۱)، ص. ۲۹۶؛ صبح‌کرمانی (۱۳۸۰)، ص. ۷؛ میشی ^۱ (۳-۴، ۱۹۷۱)	قطب رشد
روستاهای واقع در «مرکز» با مواردی از قبیل تراکم بالای جمعیت، مجاورت زیاد با بازارهای اصلی، وابستگی کم به کشاورزی و دارابودن پایه‌های اقتصادی متنوع با فرآیند انطباق آرام مشخص می‌شوند. از طرف دیگر، مناطق روستایی «پیرامونی» با ویژگی‌هایی از قبیل انزوای شدید، جمعیت، نارسایی زیرسانختی، وابستگی زیاد به کشاورزی مشخص شناخته می‌شوند و با فرایند تعدیل ساختاری مهمی مواجه هستند؛ برای مثال، هدف سیاست توسعه منطقه‌ای در یونان (کشوری که با وجود دوری و انزوای نواحی روستایی، بهشت به کشاورزی وابسته است) بهبود اشتغال منطقه‌ای، بازنیزیع و تنوع بخشی به پایه‌های اقتصاد منطقه‌ای، ارتقای رقابت‌پذیری ازطريق سازگاری و انطباق با نوآوری و فناوری در همه مراحل تولید است. این کشور، برای پروژه‌های سرمایه‌گذاری در بخش‌های صنعت و خدمات اقدام به همکاری ناحیه‌ای کرده است تا زمینه را برای انگیزه‌های سرمایه‌گذاری فردی در توسعه ایجاد کند و به پایداری رشد بخش‌های غیرکشاورزی کمک کند.	سالتوبولس و تامسون (۲۰۱۱) صص. ۵۰ - ۵۱	نظریه مرکز- پیرامون

بنابراین، رابطه مناطق شهری و روستایی تنها در جریان مالی- پولی خلاصه نمی‌شود؛ بلکه نواحی شهری نیز برای تأمین مواد اولیه و خام وابسته به نواحی روستایی هستند. به عبارت دیگر، مصرف‌کنندگان شهری منافع زیادی از تأمین غذای ارزان و پایدار از مناطق روستایی دارند (فن و همکاران، ۲۰۰۵، ص. ۲). افزون‌براین، بخش روستایی نیز به عنوان نواری (بافر) محافظتی در مقابل تأثیرهای نامناسب شوک‌های اقتصاد کلان بر اقتصاد شهری قرار می‌گیرد (بانک جهانی^۲، ۲۰۰۱). علاوه‌براین، ارتباطات بین بخش روستایی و شهری در برگیرنده جریان اطلاعات از قبیل فرصت‌های اشتغال و بازار و حرکت جمعیتی بین روستا و شهر به صورت موقتی و دائمی است؛ از این‌رو، مناسبات روستا- شهری نیازمند بررسی‌های

1. Miyoshi

2. World Bank

جامع با هدف فهم تغییر در ماهیت و شدت این تعاملات در طول زمان است (کور^۱، ۲۰۰۷، ص. ۶)؛ البته، در این تحقیق دیدگاه‌های اقتصادی و وابستگی در زمینه‌های مختلف جریان‌های مالی و پولی، از شهر به روستا مدنظر است.

۵. یافته‌های تحقیق

۵.۱. یافته‌های توصیفی

ابتدا به یافته‌های توصیفی تحقیق پرداخته می‌شود. بیشترین فراوانی در طبقات سنی مربوط به گروه سنی ۲۵-۳۵ سال بوده است که با فراوانی ۶۵ نفر، ۴۳/۶۲ درصد را به خود اختصاص داده است. همچنین، در مؤلفه جنسیت، بیشترین پاسخ‌گویان را مردان با فراوانی ۱۱۷ نفر و ۷۶/۷۸ درصد، در وضعیت تحصیلات، تحصیلات راهنمایی با فراوانی ۴۷ نفر و ۳۱/۱۰ درصد، در مؤلفه‌های شغل، و در متغیر کشاورزی با فراوانی ۷۵ نفر و ۵۰/۳۳ درصد، بیشترین میزان فراوانی و درصد فراوانی را به خود اختصاص داده‌اند و سایر گرینه‌ها در رده‌های پایین‌تر از آن‌ها قرار دارند.

جدول ۵- مشخصات پاسخ‌گویان در محدوده مورد مطالعه

مأخذ: نگارنده‌گان، ۱۳۹۴

طبقات سنی	فراوانی	نوع شغل	درصد	درصد	فراوانی	سواد	درصد	فراوانی	جنسیت	درصد	درصد	فراوانی	طبقات سنی
۱۵-۲۵	۲۵	دولتی	۱۰/۰۶	۱۵	بی‌سواد	۷۶/۷۸	۱۱۷	مرد	۲۳/۴۸	۲۳/۴۸	۲۳/۴۸	۳۵	۶/۷۱
۲۵-۳۵	۶۵	کشاورزی	۳۰/۱۰	۴۵	ابتدا	۲۲/۶۴	۳۳	زن	۴۳/۶۲	۴۳/۶۲	۴۳/۶۲	۶۵	۵۰/۳۳
۳۵-۴۵	۲۳	خانه‌دار	۳۱/۱۰	۴۷	راهنمایی					۱۵/۴۳	۱۵/۴۳	۱۵/۴۳	۱۷/۴۴
۴۵-۵۵	۲۲	بازنشسته	۲۱/۱۲	۳۲	دیپلم					۱۴/۷۶	۱۴/۷۶	۱۴/۷۶	۶/۷۱
۵۵-۶۵	۴	بیکار	۶/۷۱	۱۰	فوق دیپلم و بالاتر					۲/۶۸	۲/۶۸	۲/۶۸	۱۸/۷۹
کل	۱۴۹	کل	۱۴۹	کل	۱۴۹	کل	۱۴۹	کل	۱۴۹	کل	۱۴۹	کل	۱۴۹

بررسی میزان سرمایه‌گذاری‌ها توسط خانواده‌های شهری در روستاهای مورد مطالعه، در بازده زمانی بین سال‌های ۱۳۷۵-۱۳۸۵ درنظر گرفته شده است. نتایج نشان داد که میزان سهم این نوع سرمایه‌گذاری در کل اشتغال ایجاد شده، در روستاهای ارhan ۱۸/۵ درصد (۲۵ نفر)،

پیروزاغه ۲۸ درصد (۴۲ نفر) و عمیدآباد ۵۵/۵ درصد (۸۰ نفر) و در مجموع، ۳۴ درصد (۱۴۷ نفر) بوده است. این ارقام، اهمیت سرمایه‌گذاری شهری را در اشتغال‌زایی به خصوص در روستایی عمیدآباد نشان می‌دهد.

جدول ۶- میزان اشتغال‌زایی روستاهای مورد مطالعه

مأخذ: شناسة آبادی‌ها و بررسی‌های میدانی، سال‌های ۱۳۷۵ و ۱۳۸۵

تعداد مشاغل حاصل از سرمایه‌گذاری‌های شهری	سال ۱۳۸۵				سال ۱۳۷۵				روستاهای
	کل اشتغال	زن	مرد	کل اشتغال	زن	مرد			
۲۵	۳۴۰	۱	۳۳۹	۲۵۰	۶	۱۹۹	ارهان		
۴۲	۵۲۱	۲۸	۴۹۳	۳۷۱	۷	۳۶۴	پیروزاغه		
۸۰	۶۳۴	۲۰	۶۱۴	۴۹۰	۴	۴۸۶	عمیدآباد		

افزون براین، برای بررسی نقش سرمایه‌گذاری‌های خانوادگی در بهبود توسعه پایدار خانوارهای روستایی مورد مطالعه، به ارزیابی وضعیت توسعه پایدار خانوارها در قبل و بعد از گسترش سرمایه‌گذاری خانوادگی با استفاده از آزمون‌های ویلکاکسون و فریدمن اقدام شده است. برای بررسی این وضعیت، ۷ معیار با هدف سنجش توسعه پایدار خانوارهای موردمطالعه درنظر گرفته شده‌اند که عبارت‌اند از: اشتغال‌زایی، درآمدزایی، مهاجرت، مشارکت و همکاری، کاربری‌ها، زیرساخت و زیست محیطی. یافته‌های به دست آمده از آزمون ویلکاکسون نشان داد که قبل از سرمایه‌گذاری، وضعیت توسعه خانوارهای روستایی موردمطالعه در معیارهای موردنبررسی در سطح بسیار پایین بود؛ به طوری که در شاخص مهاجرت با ۲/۲۱ و درآمدزایی با ۲/۳۳ کمترین میزان میانگین‌ها را داشتند که دلیل آن نبود سرمایه‌گذاری، مشکلات دسترسی، نبود زیرساخت‌ها و جاده‌های ارتباطی، انزوای جغرافیایی، مشارکت و همکاری ضعیف، نبود خدمات ارتباطی و غیره در منطقه موردمطالعه بوده است. این در حالی است که سی رشد جمعیتی از سال ۱۳۹۰-۱۳۷۵ نشان می‌دهد که در روستاهای عمیدآباد و پیروزاغه، جمعیت همچنان رو به افزایش است و سرمایه‌گذاری سبب مهاجرت پذیری در روستاهای نمونه شده است که از دلایل آن می‌توان به سرمایه‌گذاری‌های شهری مانند شهرهای ابهر، خرمدره و صائین قلعه اشاره کرد.

همچنین، یافته‌های آزمون ویلکاکسون نشان داد که گسترش سرمایه‌گذاری‌های خانوادگی، باعث تغییراتی در این شاخص‌ها شده است: شاخص‌های درآمدزایی مانند بهبود تنوع بخشی منابع درآمدی خانوار، افزایش پسانداز برای تأمین غذا و پوشاش، پسانداز برای تفریح و مسافرت، شاخص مهاجرت مانند کاهش مهاجرت ساکنان به‌ویژه جوانان، مهاجرپذیری روستاها، درون‌کوچی و بازگشت مهاجران سال‌های قبل، امنیت برای سرمایه‌گذاری، شاخص اشتغال‌زاویه مانند ایجاد اشتغال در فعالیت‌های کشاورزی، دامداری، باغات، شیلات، خدمات و توسعه فعالیت‌های کارآفرینی و غیره و شاخص تغییرات کاربری مانند تغییرات زمین‌های آبی، دیم، باغات، تعداد قطعات زمین، تغییرات کاربری در مزارع و باغات و غیره، شاخص زیرساخت‌ها تغییراتی مانند آسفالت‌کردن جاده‌ها برای حمل و نقل ارتباطی، بهبود مسکن، بهبود تجهیزات خصوصی‌سازی و غیره، شاخص مشارکت و همکاری مانند همکاری سرمایه‌گذاری در امور روستا، مشارکت در تأمین هزینه‌های عمومی، همیاری در تأمین هزینه‌های خدمات، هم‌دلی اهالی روستا با سرمایه‌گذاران، شاخص محیط طبیعی مانند تغییراتی در تخریب زیبایی‌های طبیعی و تغییر کاربری‌های زمین‌های کشاورزی مرغوب، تخریب پوشش‌های گیاهی به‌دلیل خاکبرداری و ساختمان‌سازی برای مرغداری‌ها، گاوداری‌ها و غیره، ساخت-وساز گاوداری‌ها، زمین‌های کشاورزی با کشت گندم و سیب‌زمینی تبدیل به کشت یونجه، جو و ذرت.

جدول ۷- بررسی وضعیت توسعه پایدار روستایی قبل و بعد از سرمایه‌گذاری خانوادگی با استفاده از آزمون ویلکاکسون

مأخذ: نگارنده‌گان، ۱۳۹۴

سطح معناداری	آماره Z	انحراف معیار	میانگین	مؤلفه‌های معیشت روستایی
+/++	-۳/۸۵۱	۰/۸۲۴	۲/۳۵	قبل
		۰/۵۰۶	۳/۵۵	بعد
+/++	-۵/۲۵۳	۰/۸۶۱	۲/۳۳	قبل
		۰/۶۵۱	۳/۵۳	بعد
+/++	-۵/۹۳۱	۰/۸۱۳	۲/۲۱	قبل
		۰/۴۷۱	۳/۱۱	بعد
+/++	-۵/۳۱۵	۰/۹۹۳	۲/۷۸	قبل
		۰/۶۵۵	۳/۶۶	بعد

ادامه جدول ۷

سطح معناداری	Z آماره	انحراف معیار	میانگین	مؤلفه‌های معيشت روستایی	
۰/۰۰۰	-۴/۲۱۸	۱/۰۳۶	۲/۴۷	قبل	کاربری
		۰/۶۷۸	۳/۴۵	بعد	
۰/۰۷۱	-۱/۸۰۳	۱/۱۰۲	۲/۷۴	قبل	زیرساخت‌ها
		۰/۵۲۳	۳/۳۸	بعد	
۰/۰۰۰	-۳/۹۹۰	۱/۰۷۱	۲/۳۳	قبل	تغییرات محیطی
		۰/۶۱۵	۳/۳۹	بعد	

جدول (۸) نشان می‌دهد که براساس آزمون فریدمن، بین میانگین معیارهای توسعه پایدار روستایی خانوارهای موردمطالعه در سطح آلفای ۰/۰۱ تفاوت معناداری وجود دارد. بیشترین میانگین رتبه‌ای بهترین ترتیب مربوط به معیارهای درآمدزا، مهاجرت، اشتغال‌زا و کمترین میانگین رتبه‌ای مربوط به زیرساخت‌ها و کاربری‌ها در محدوده موردمطالعه بوده است. بررسی میانگین رتبه‌ای داده‌های حاصل از تحلیل کمی معیارهای توسعه پایدار، نشان‌دهنده بالابودن سطح معیارهای توسعه پایدار خانوارهای روستایی موردمطالعه به میزان بیشتر از حد متوسط در معیارهای اشتغال‌زا، درآمدزا، مهاجرت، مشارکت و همکاری، کاربری‌ها، زیرساخت‌ها و تغییرات محیطی در محدوده موردمطالعه می‌باشد.

جدول ۸- معناداری تفاوت میانگین رتبه‌ای توسعه روستایی براساس آزمون فریدمن

مأخذ: نگارنده‌گان، ۱۳۹۴

میانگین رتبه‌ای	میانگین عددی	تعداد	میانگین رتبه‌ای فریدمن
۵/۳۱	۴/۲۵	۱۴۹	اشتغال‌زا
۴/۱۲	۳/۹۹	۱۴۹	درآمدزا
۴/۵۰	۴/۰۷	۱۴۹	مهاجرت
۴/۹۰	۴/۲۰	۱۴۹	مشارکت و همکاری
۲/۹۳	۳/۷۴	۱۴۹	کاربری
۲/۲۰	۳/۴۶	۱۴۹	زیرساخت
۴/۰۴	۳/۹۶	۱۴۹	تغییرات محیطی
۴	۳/۹۴	۱۴۹	کل
۱۶۶/۷۴۹			کای دو
۶			درجه آزادی
۰/۰۰۰			سطح معناداری

۵.۲. تحلیل فضایی اثرگذاری سرمایه‌گذاری خانوادگی بر توسعه پایدار روستایی

برای بررسی اینکه در کدام روستا بیشترین سرمایه‌گذاری خانوادگی انجام شده است، از آزمون کروسکال والیس استفاده شده است؛ به طوری که هفت معیار (اشتعال‌زایی، درآمدزایی، کاهش مهاجرت، مشارکت و همکاری، کاربری‌ها، زیرساخت‌ها و تغییرات محیطی) در هر کدام از روستاهای دیدگاه خانوارهای محدوده مورد مطالعه موردنبررسی و سنجش قرار گرفتند؛ بنابراین، از لحاظ معیارهای به کار گرفته شده، به ترتیب روستای عمیدآباد، بیشترین میانگین رتبه‌ای و روستای ارهان، کمترین میانگین رتبه‌ای سرمایه‌گذاری‌های خانوادگی را داشتند.

جدول ۹- آزمون کروسکال والیس برای ارزیابی سرمایه‌گذاری خانوادگی

مأخذ: نگارندگان، ۱۳۹۴

شاخص‌ها	روستاها	تعداد	میانگین رتبه‌ای
اشتعال‌زایی	عمیدآباد	۵۰	۶۶/۳۷
	پیرزاغه	۵۰	۵۵/۳۹
	ارهان	۴۹	۳۹/۱۵
درآمدزایی	عمیدآباد	۵۰	۶۶/۴۷
	پیرزاغه	۵۰	۵۴/۹۹
	ارهان	۴۹	۳۹/۰۰
کاهش مهاجرت	عمیدآباد	۵۰	۵۸/۸۱
	پیرزاغه	۵۰	۵۴/۳۹
	ارهان	۴۹	۴۷/۲۰
مشارکت و همکاری	عمیدآباد	۵۰	۶۷/۰۴
	پیرزاغه	۵۰	۶۳/۰۴
	ارهان	۴۹	۳۱/۳۱
کاربری‌ها	عمیدآباد	۵۰	۶۵/۰۵
	پیرزاغه	۵۰	۵۲/۵۶
	ارهان	۴۹	۴۲/۹۳
زیرساخت‌ها	عمیدآباد	۵۰	۵۶/۰۱
	پیرزاغه	۵۰	۵۲/۵۶
	ارهان	۴۹	۵۱/۸۶

ادامه جدول ۹

میانگین رتبه‌ای	تعداد	روستاها	شاخص‌ها
۶۶/۹۷	۵۰	عمیدآباد	تغییرات محیطی
۵۹/۰۶	۵۰	پیرزاغه	
۳۴/۰۹	۴۹	ارهان	

جدول (۱۰) نشان می‌دهد که اثرات سرمایه‌گذاری خانوادگی با بیشتر معیارهای توسعه روستایی رابطه معناداری دارد؛ به طوری که بیشترین تأثیر را شاخص‌های اشتغال‌زایی با میانگین ۲۹/۵۲ و مشارکت و همکاری با میانگین ۲۳/۰۲ داشته‌اند و کمترین تأثیر مربوط به شاخص‌های کاربری‌ها و زیرساخت‌ها بوده است.

جدول ۱۰- ارزیابی اثرهای سرمایه‌گذاری خانوادگی در معیارهای توسعه پایدار روستایی از طریق آزمون

کروسکال والیس

مأخذ: نگارنده‌گان، ۱۳۹۴

تغییرات محیطی	زیرساخت‌ها	کاربری‌ها	مشارکت و همکاری	کاهش مهاجرت	درآمدزایی	اشغال‌زایی	-
۱۴/۳۵	۴/۶۳	۰/۳۸۰	۲۳/۰۲	۹/۴۹	۱۴/۷۵	۲۹/۵۲	کایاسکوئر
۲	۲	۲	۲	۲	۲	۲	درجه آزادی
۰/۰۰۱	۰/۰۸۶	۰/۸۲۷	۰/۰۰۰	۰/۰۰۹	۰/۰۰۱	۰/۰۰۰	معناداری

همچنین، برای بررسی توسعه روستایی که بیشترین سرمایه‌گذاری خانوادگی در آن صورت گرفته است، از آزمون تی دو نمونه‌ای مستقل استفاده شده است. این آزمون نشان می‌دهد که بین توسعه روستایی و روستای نمونه رابطه معنادار وجود دارد. همانطور که در جدول (۱۱) مشاهده می‌شود، آزمون لوین پیش‌فرض برابری واریانس‌ها را بین توسعه و روستاهای تأیید می‌کند ($F = 0/808$, $P < 0/05$). در قسمت آزمون تی جدول (۱۰) نیز نشان داده شده است که گروه توسعه و روستای نمونه رابطه معناداری دارند ($t = 3/87$, $P < 0/05$)؛ بنابراین، سرمایه‌گذاری در روستای عمیدآباد، پایداری توسعه روستایی را به همراه داشته است.

جدول ۱۱- رابطه معناداری معیارهای توسعه روستایی با استفاده از آزمون تی دو نمونه‌ای مستقل

ماخذ: نگارندگان، ۱۳۹۴

شرط آزمون	میانگین- ها	F	سطح معناداری	آزمون تی برای بررسی برابری						
				مقدار <i>t</i>	درجه آزادی	سطح معناداری	تفاوت از حد مطلوبیت	میزان خطا	فاصله اطمینان از درصد ۹۵	بالاتر پایین تر
توسعه روستایی	۳/۷۱	۰/۸۰۸	۰/۳۷۲	۳/۷۸۵	۱۵۷	۰/۰۰۰	۱/۰۵۵	۰/۲۷۹	۰/۴۹۷	۱/۶۱۲
	۲/۶۶			۴/۰۶۲	۲۳/۹۴۷	۰/۰۰۰	۱/۰۵۵	۰/۲۶۰	۰/۵۱۹	۱/۵۹۱

۶. نتیجه‌گیری و پیشنهادها

در کشورهای در حال توسعه با توجه به بهبود زیرساخت‌های ارتباطی و دستگاه‌های دسترسی، در چند دهه اخیر، روابط و مناسبات روستا- شهری موجب ایجاد تحولات زیادی شده است و به بهره‌مندی سکونتگاه‌های روستایی از منابع شهری، در قالب سرمایه‌گذاری معکوس کمک زیادی کرده است؛ به طوری که از مهم‌ترین کارکردهای سرمایه‌گذاری خانوادگی، می‌توان به تأمین غذای جامعه، ایجاد اشتغال گسترده و کم‌هزینه و ایجاد توازن در بازار کار و سرمایه اشاره کرد؛ بنابراین، سرمایه‌های انتقال‌یافته از شهر به روستا، منبع مهمی برای سرمایه‌گذاری خانوادگی و ارتقای کارآفرینی و مهارت شده‌اند. همچنین، در راستای پاسخ‌گویی به سؤال‌های مطرح شده در پژوهش، نتایج نشان داد که سرمایه‌گذاری‌های صورت گرفته با منشأ شهری، به ترتیب در شاخص‌های مهاجرت با میانگین ۲/۲۱ و درآمدزایی با میانگین ۲/۳۳، کمترین میزان را قبل از سرمایه‌گذاری به خود اختصاص دادند و بیشترین تأثیرات بعد از سرمایه‌گذاری، مربوط به شاخص مشارکت و همکاری و اشتغال‌زایی، هر کدام بهت رتبه با میانگین ۳/۶۶ و ۳/۵۵ بوده است. همچنین، آزمون فریدون نشان داد که معیارهای اشتغال‌زایی، مشارکت و همکاری، هر کدام به ترتیب با میانگین رتبه‌ای ۵/۳۱ و ۴/۹۰، بیشترین اولویت را به خود اختصاص دادند. شاخص‌های زیرساخت و کاربری با میانگین رتبه‌ای ۲/۲۰ و ۲/۹۳ کمترین اثرپذیری را در محدوده مورد مطالعه داشتند. آزمون کروسکال

والیس نشان داد که در روستاهای عمیدآباد، پیرزاغه و ارهان، به ترتیب بیشترین سرمایه‌گذارهای خانوادگی انجام شده است و درنهایت، بررسی آماری سال‌های ۱۳۹۰-۱۳۴۵ نشان داد که در روستاهای موردمطالعه، نرخ رشد جمعیت در حداقتظار نبوده است و در همه مقاطع، مهاجرفرستی وجود داشته است؛ بنابراین، سرمایه‌گذاری‌های انجام‌شده شهری به‌тенهای قادر به ثبت کامل جمعیت نبوده است؛ ازین‌رو، در روستاهای موردمطالعه، به‌دلیل بومی‌بودن خود سرمایه‌گذاران شهری، وابستگی‌های فamilی‌یا خویشاوندی و کمک به همنوع خود تمايل داشته‌اند تا در این روستاهای زمینه‌ها را برای سرمایه‌گذاری فراهم کنند و لازم است که با توجه به ظرفیت‌های منطقه موردمطالعه در زمینه‌هایی چون معدن شن و ماسه، امکان تنوع کشت محصولات کشاورزی و توان ارتقای فرآورده‌های دامی، امکان سرمایه‌گذاری بیشتر در راستای توسعه پایداری‌تر را فراهم ساخت. با توجه به یافته‌های پژوهش، راهکارهای زیر پیشنهاد می‌شود:

- افزایش همکاری و مشارکت مردم محلی برای جلب سرمایه‌گذاری‌هایی با منشأ شهری؛
- تشویق سرمایه‌گذاران برای سرمایه‌گذاری در مراکز روستایی منطقه با توجه به استقرار روستاهای موردمطالعه در مسیر ارتباطی ابهر- زنجان؛
- تعامل مردم محلی با سرمایه‌گذاری برای جذب نیروی کارگری در روستاهای تا زمینه بیکاری فراهم شود و نیز نیروی جوان روستاهای به کار گرفته شود؛
- بهبود تجهیزات روستایی با هدف کیفیت جاده‌های ارتباطی برای حمل و نقل عمومی؛
- توجه به ظرفیت‌ها و توانمندی‌های روستاهای موردمطالعه با توجه ویژگی‌های طبیعی، تنوع کشت محصولات کشاورزی و فرآورده‌های دامی؛
- برقراری ارتباط بین مردم و سرمایه‌گذاران شهری در فعالیت‌های کشاورزی و دامداری برای اثربخشی اقتصادی و درآمدهای اقتصادی.

کتابنامه

۱. بازرگان، ع.، محمدی‌یگانه، ب.، و رابط، ع. ر. (۱۳۸۹). تنوع‌بخشی اقتصاد روستاهای به‌منظور تحقق توسعه پایدار. (پایان‌نامه می‌تشرنده کارشناسی ارشد جغرافیا)، دانشگاه زنجان، زنجان، ایران.
۲. پاپلی‌بزدی، م. ح.، و ابراهیمی، م. ا. (۱۳۸۱). نظریه‌های توسعه روستایی، تهران: انتشارات سمت.

۳. پژوهشکده مدیریت شهری و روستایی. (۱۳۹۰). مدیریت روستایی. تهران: انتشارات وزارت سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور.
۴. تقیلو، ع. ا. و عبدالهی، ع. ا. (۱۳۹۲). توسعه کشاورزی با تأکید بر مناسبات شهر و روستا (مطالعه موردی: استان آذربایجان غربی). *فصلنامه اقتصاد و توسعه روستایی*, ۱(۳)، ۵۰-۲۹.
۵. توانبخش، م. و ارجمند سیاهپوش، ا. (۱۳۸۸). مبانی توسعه پایدار شهری. تهران: نشر جامعه‌شناسان.
۶. جمعه‌پور، م. (۱۳۸۴). برنامه‌ریزی توسعه روستایی: دیدگاه و روش‌ها. تهران: انتشارات سمت.
۷. حیدری مکرر، ح. و احمدی، غ. (۱۳۹۰). چالش‌های سرمایه‌گذاری در مناطق روستایی سیستان. *اندیشه جغرافیایی*, ۵(۱۰)، ۷۵-۶۰.
۸. خوبنکری برآبادی، ح. ا. و قریشی، ص. ا. (۱۳۹۰). پیوند‌های روستایی - شهری زهدان و توسعه نواحی روستایی (مطالعه موردی: شهرستان زاهدان). *پژوهش‌های روستایی*, ۳(۱)، ۱۴۶-۱۱۹.
۹. دی‌دیاس، ه. دبیو، ب. و امانیاک، و. (۱۳۸۳). درسنامه برنامه‌ریزی توسعه روستایی. تهران: وزارت جهاد سازندگی، مرکز تحقیقات و بررسی مسائل روستایی.
۱۰. رضوانی، م. ر.، اکبریان رونیزی، س. ر. و رجایی، س. ع. (۱۳۸۶). نقش وجوه ارسالی و سرمایه‌گذاری مهاجران در توسعه روستایی (مطالعه موردی: دهستان رامشہ شهرستان اصفهان). *پژوهش‌های جغرافیا انسانی*, ۱۰(۳)، ۱۸۰-۵۵.
۱۱. رومیانی، ا. (۱۳۹۲). ارزیابی نقش جریان سرمایه شهری - روستایی در توسعه پایدار گردشگری - (مطالعه موردی: دهستان حصارولیعصر - شهرستان بوئین‌زهرا). (*پایان‌نامه منتشرنشده کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی*), دانشگاه زنجان، زنجان، ایران.
۱۲. سعیدی، ع. (۱۳۸۵). مبانی جغرافیای روستایی. تهران: انتشارات سمت.
۱۳. سعیدی، ع. و تقی‌زاده، ف. (۱۳۸۴). پیوند‌های روستایی - شهری و توسعه منطقه‌ای: بررسی تطبیقی شهرستان‌های با غملک و اردکان. *جغرافیا (نشریه علمی - پژوهشی انجمن جغرافیایی ایران)*, ۳(۶ و ۷)، ۴۷-۳۳.
۱۴. صابری‌فر، ر. و قیصاری، ص. (۱۳۸۸). مدیریت اجتماعی مناطق روستایی و کاهش فقر (مطالعه موردی: روستای منطقه حسین‌آباد غیناب سریشه). *فصلنامه روستا و توسعه*, ۱۲(۲)، ۳۶-۱۵.
۱۵. صیاغ کرمانی، م. (۱۳۸۰). اقتصاد منطقه‌ای. تهران: انتشارات سمت.
۱۶. صرامی، ح. (۱۳۸۶). مرکز پیرامون و رابطه شهر و روستا. *فصلنامه تحقیقات جغرافیایی*, ۱۳(۷۷)، ۱۱۲-۱۰۰.

۱۷. عینالی، ج.، و رومیانی، ا. (۱۳۹۱). ارزیابی نقش سرمایه‌گذاری خانوادگی با منشأ شهری در توسعه روستایی با تأکید بر بخش کشاورزی (مطالعه موردی: روستای کامشکان (دهستان حصارولیعصر- شهرستان بوئین‌زهرا)). همايش مدیریت سرمایه و استعدادهای کشاورزی در پرتو صنعت و تجارت در استان زنجان، زنجان.
۱۸. قرهباغیان، م. (۱۳۸۱). اقتصاد رشد و توسعه (جلد اول). تهران: نشرنی.
۱۹. کلانتری، خ. (۱۳۸۰). برنامه‌ریزی و توسعه منطقه‌ای (تئوری‌ها و تکنیک‌ها). تهران: انتشارات خوشبین.
۲۰. لهسائی‌زاده، ع. (۱۳۸۷). جامعه‌شناسی توسعه (چاپ هفتم). تهران: انتشارات دانشگاه پیام نور.
۲۱. لینچ، ک. (۱۳۸۶). روابط متقابل شهر و روستا در کشورهای درحال توسعه (م. ر. رضوانی و د. شیخی، مترجمان، ۱۳۸۶). تهران: انتشارات پیام.
۲۲. محمدی‌یگانه، ب.، و حسین‌زاده، ا. (۱۳۹۲). نقش عملکردی روستا- شهرها در توسعه روستاهای پیرامونی (مطالعه موردی: شهر زرین رود شهرستان خدابنده). فصلنامه عالمی- پژوهشی برنامه‌ریزی منطقه‌ای، ۱۱(۳)، ۵۵-۶۴.
۲۳. معیدفر، س.، و اکبری، ص. (۱۳۸۵). مناسبات روستا با شهر و اثرات توسعه‌ای آن (مطالعه موردی: شهرستان ساوجبلاغ). نشریه جغرافیایی، ۷(۳)، ۹۶-۷۵.
24. Afsar, R. (1999). Rural- urban dichotomy and convergent: Emerging realities in Bangladesh. *Environmental and Urbanization*, 11(1), 235-249.
25. Asian Development Bank. (2000). *Finance for the poor: Microfinance development strategy*. Retrieved April 25, 2016, from <https://www.adb.org/documents/finance-poor-microfinance-development-strategy>.
26. Dillon, A., Sharma, M., & Zhang, X. (2011). Dillon, A., Sharma, M., & Zhang, X. (2011). Estimating the impact of rural investments in Nepal. *Food Policy*, 36(2), 250-258.
27. Escape. (1996). *Showing the way: Methodologies for successful rural poverty alleviation projects*. Bang kook, ESCAP.
28. Fan, S., Chen-Kang, C., & Mukherjee, A. (2005). *Rural and urban dynamics and poverty: Evidence from China and India*. Washington, DC: IFPRI.
29. Friedman, M. (1982). The political question: Can we have a national industrial policy or a national regional policy. *Regional Dimensions of Industrial Policy*. Cambridge, Mass.: DC Heath and Company.
30. International Fund for Agricultural Development (IFAD). (2012). *Private-sector strategy: Deepening IFAD's engagement with the private sector*. Retrieved July 16, 2015, from <http://www.polity.org.za/article/private-sector-strategy-deepening-ifads-engagement-with-the-private-sector> march -2012-2012-03- 09
31. Johnson, G. E. (1993). Family strategies and economic transformation in rural China: Some evidence from the Pearl River Delta. In D. Davis & S.

- Harrell (Eds.), *Chinese families in the post-Mao Era* (pp. 36-103). Berkeley, Los Angeles and London: University of California Press.
32. Kaur, R. (2007). *Urban-rural relations and regional development: Changing nature, intensity and interaction mechanisms*. New Delhi: Regal Publication.
33. Lingfei, W., Dominique, E., Agni Klintuni, B., Patric, L., Chris, R., Margulesa, E., & Jeffre, A. S. (2014). Asian investment at artisanal and small-scale mines in rural Cameroon. *The Extractive Industries and Society*, 2(1), 64-72.
34. Miyoshi, T. (1971). *Successes and failures associated with the growth pole strategies* (Unpublished master s thesis). Department of Economic Studies, Faculty of Economic and Social Studies, University of Manchester, Manchester, England.
35. OECD, (2012), *Promoting Growth in All Regions*: Lessons from across the OECD. March 2012. <http://www.oecd.org/site/govrdpc/49995986.pdf>.
36. Osabuohien, E. S. (2014). Large-scale agricultural land investments and local institutions in Africa: The Nigerian case. *Land Use Policy*, 39, 155-165.
37. Psaltopoulos Psaltopoulos, D., & Skouras, D. (2011). Employment effects of private investment initiatives in rural areas of Southern Europe: A regional SAM approach. *Agricultural Economics Review*, 12(2), 50.
38. Rakodi, C. (2002). *Economic devement, urbanization and poverty*. In C. rakodi & T. Looyd-Jones (Eds.), *Urban Livelihoods: A people-centred approacch to reducing poverty* (pp. 23-36). London: Earthscan.
39. Rinne, K. K. (2012). *Empirical views of the relationship between local communities and people living multilocational lifestyle, Rural at the Edge*. Presented at The 2nd Nordic Conference for Rural Research, University of Eastern Finland and Joensuu.
40. Weng, L., Endamana, D., Boedihhartono, A. K., Levang, P., Margules, C. R., & Sayer, J. A. (2015). Asian investment at artisanal and small-scale mines in rural Cameroon. *The Extractive Industries and Society*, 2(1), 64-72.
41. World Bank (2001). *Reaching the rural poor. The rural development strategy of the World Bank*. Retrieved July 28, 2015, from www.worldbank.org.
42. Zhang, J., Zhang, L., Rozelle, S., & Boucher, S. (2006). Self-employment with Chinese characteristics: The forgotten engine of rural China s growth. *Contemporary Economic Policy*, 24(3), 446° 458.